

مهرداد بندرپاش، وزیر راه و شهرسازی

مکتب «سید محرومان» فراموش شدنی نیست

وکاری کرد تا «شهید رئیسی» حتی بیشتر از «آیت الله رئیسی» از کشور گره‌گشایی کند. به نظرم بزرگ‌ترین خدمت آیت الله رئیسی این بود که اعتماد مردم به مسئولان را برگرداند. مردم حس کردند زایش و تبلور انقلاب اسلامی در امثال ابراهیم رئیسی ها نمود پیدا می‌کند. بعضی دوستان همیشه گله داشتند و می‌گفتند حاج آقا باید کنشگری تبلیغاتی داشته باشد و به اصطلاح، خود را عرضه کند؛ اما او مدام از کار نمایشی پرهیز داشت. اکنون حتی برای خود ما جالب است که با وجود تقوای ایشان و البته حجم وحشتناک تخریب و توهین و تهمت، مردم امروز فهمیده اند که حتی یک نقطه سیاه در پرونده شهید رئیسی وجود نداشت و او خادم مخلص ملت بود.

مرام و مسلک اخلاقی شهید آیت الله سید ابراهیم رئیسی از آن چیزهایی نیست که در گذر زمان از یادها برود و فراموش شود. به نظرم هر چه زمان بگذرد، مردم بیشتر دل تنگ او می‌شوند و این یک الگو شد برای مردان سیاست که اگر بخواهند کار کنند و محبوب مردم باشند، باید هر چه بیشتر خودشان را به رئیسی عزیز شبیه کنند.

یادم می‌آید که یکی از دوستان نزدیک شهید برایم تعریف می‌کرد که در جریان زیارتش در حرم حضرت معصومه (س)، کنار هم به نماز ایستادند. بعد از نماز، دوست شهید رئیسی متوجه عبا ی ساده و وصله زده حاج آقا می‌شود و به ایشان می‌گوید این عبا شایسته شأن شما نیست و باید امر کنید عبا ی مناسبی برایتان تهیه کنند؛ اما حاج آقا با خنده جواب می‌دهد: شأن؟ کدام شأن؟ من شأنی ندارم. جالب تر اینکه این ماجرا مربوط به دوران ریاست جمهوری ایشان است و این منطق فکری از معدود نمونه‌هایی است که ملت مافقط در رهبر معظم انقلاب و شهدای عالی‌قدر انقلاب و دفاع مقدس به یاد دارد.

مایک خدمتگزار صادق را از دست دادیم؛ شهیدی که به جرئت می‌توان گفت «خادم جمهور» بود. همین جریان میزهای خدمت که در آن مدیران همه دستگاه‌ها جمع می‌شوند و مشکلات مردم را در لحظه حل می‌کنند، یکی از ابتکارات این دولت و شخص شهید آیت الله رئیسی بود. البته این فقدان و خسارت به برکت رهبری حضرت آقا و حاکمیت ولایت فقیه در این مملکت جبران خواهد شد. همان‌طور که شهادت ایشان ظرفیت عظیمی شده که به ظرفیت‌های انقلاب اسلامی افزود.

حجت الاسلام والمسلمین محمد حاج ابوالقاسم دولابی، مشاور رئیس جمهور در امور روحانیت

الان وقت کار است

وانس با اهل بیت (ع) هم مسیر زندگی ایشان را به شهادت ختم کرد. بنده به یاد دارم در این ۳۳ ماه هم مداوم کسانی بودند که در مقام مشورت، ایشان را به استراحت دعوت می‌کردند.

یک بار حتی یک آقایی که پزشک هم بود، از باب توصیه علمی برای حاج آقا استدلال کرد که این تراکم کاری از بازدهی شما می‌کاهد و برای سلامتی زیان بار است. اما ایشان با همان لبخند مشهورش می‌گفت اگر استراحت کنیم، آن دنیا چه جوابی بدهیم؟! این رویه او بود، شعار هم نمی‌داد و همه این را در رفتارش می‌دیدیم.

به ما مربوط می‌شد. آن زمان من متوجه شدم منظور حاج آقا از «کار» واقعا چه بود، تا جایی که جلسات هم‌اندیشی و ارائه گزارش و گفت‌وگو با کارشناسان تا حوالی ساعت یک با ممداد طول می‌کشید و بعد که ایشان به اقامتگاه خود بازمی‌گشت، باز هم تأکید می‌کرد شروع جلسات فردا از ساعت ۵ و ۶ صبح باشد که وقت از دست نرود. بعد وقتی هم که از شهید بزرگوار سردار موسوی به عنوان سر تیم حفاظت پیگیر می‌شدم، کاشف به عمل می‌آمد که آقای رئیس جمهور برای زیارت و مناجات حوالی ساعت ۳ صبح عازم حرم حضرت معصومه (س) شده است. البته به نظر بنده همین مداومت در تهجد، عبادت

این بار سنگین دادید، آن هم در حالی که مشکلات کشور انباشته شده، حجم عظیمی از بدهی‌ها و نابسامانی‌ها به دولت سیزدهم به ارث رسیده و ملت درگیر گرفتاری است؟ ایشان قدری سکوت کرد، سر پایین انداخت و گفت: به نظرم می‌آید الان وقت کار است. من هم هیچ چیز ندارم به جز اندکی آبرو که اگر بدانم با آن می‌توانم کار انقلاب را جلو ببرم و گرهی از مشکلات مردم بازکنم، در تقدیم آن تردید نخواهم کرد.

بعدها هم این مبنای فکری را هر روز و هر لحظه به چشم می‌دیدم. مثلاً وقتی ایشان به قم آمد، سفری بود که یک جنبه مهم آن مشتمل بر دیدار با مراجع، علما و حوزویان

سابقه رفاقت دیرینه ما با شهید رئیسی به زمانی بازمی‌گردد که ایشان با پدر بزرگ ما، مرحوم حضرت آیت الله طباطبایی، معاشرت داشت. البته حاج آقا از استادان عالی حوزة هم بود و همین باعث می‌شد اشتراکات ماد و چندان باشد. با این حال، اولین خاطره‌ای که با آقا سید ابراهیم به عنوان رئیس جمهور ملت دارم، مربوط به زمانی است که ایشان از بنده دعوت کرد برای مسئولیت مرکز ارتباطات دولت و روحانیت صحبت کنم. در آن جلسه یاد می‌آید پیش از هر چیز یک سؤال از شهید رئیسی پرسیدم. بنده به ایشان گفتم: چرا از اساس این مسئولیت را قبول کردید و شانه زیر

